

عنوان مقاله:

اصول طراحی مسکن پایدار

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و شهرسازی ایران معاصر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

صدف جوادی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

سیده‌ادی قدوسی فر - گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

خانه امری چند وجهی است و از دیدگاه های گوناگون از جمله معماری قابل بررسی است، انسان به عنوان یکی از مهمترین و اصلی ترین مهره های این چرخه ی همواره در جریان، در جهت بهبود بخشیدن به سامانه فضاهای تحت اختیارش گام برداشته است که ما در عصر حاضر آن را در رویکردی بنام معماری پایدار جست و جو می کنیم. نظریه توسعه پایدار برای اولین بار در کمیسیون جهانی توسعه و محیط زیست WCE، با رشد و گسترش بی رویه شهرها، تنزل سطح کیفیت زندگی انسانها و ایجاد مسایل و مشکلات مختلف در زمینه شهرنشینی مطرح گردید. سال های پایانی قرن بیستم و آغازین بیست و یکم مصادف است با کاهش منابع و ذخایر طبیعی و احساس نیاز انسان به حفظ منابع موجود. بحث پایداری و کاهش استفاده از منابع تجدید ناپذیر در عین توسعه و پیشرفت در این برهه زمانی مطرح شد و به مرور در تمامی بخش های علم و تکنولوژی چه در عمل و چه در تیوری و مبانی وارد شد. معماری هم به عنوان یکی از شاخصه های بروز پیشرفت و توسعه از موضوع پایداری در امان نماند. با توجه به اینکه در معماری امروز با تغییر روش زندگی، افزایش جمعیت و کمبود زمین رو به رو هستیم، الگوهای معماری مسکن نیز تغییر کرده است. این مقاله پس از تعریفی از توسعه پایدار و مسکن به اصول طراحی مسکن پایدار توجه دارد و بر آن است که با در نظر گرفتن مسایل نوین از جمله، مسایل اقتصادی و توسعه پایدار راهکارهایی جهت تجدید حیات مسکن پایدار ارائه دهد. روش پژوهش از نوع کیفی تحلیلی می باشد از منابع کتابخانه ای استفاده شده است. در نتیجه عامل اصلی موفقیت یک فضا اساسا انطباق آن با نیازها و هویت انسانی و البته ماهیت هستی است. توسعه پایدار مسکن، توجه به نیازهای نسل آینده در عین برطرف کردن نیازهای فعلی مسکن افراد جامعه است.

کلمات کلیدی:

مسکن پایدار، توسعه پایدار، اصول طراحی، معماری پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/709793>

